

Koidutäht

KRISTLIK INFOLEHT

AUGUST

8 (9) 1990

KA SINULE ON SEATUD LÕIKUS... KUI MA PÖÖRAN OMA RAHVA SAATUSE

Hoosea 6, II

«Kes head seemet külvab, on Inimese Poeg. Põld on maailm; hea seeme on kuningriigi lapsed, lusted on aga tigateda lapsed. Vaenlane, kes külvab, on kurat. Aga lõikus on maailma-ajastu lõpp; lõikajad on inglid. Otsekuu nüüd umbrohi kogutakse ja tulega ära põletatakse, nõnda peab ka sündima selle maailma-ajastu lõpul. Inimese poeg läkitab oma inglid ja nemad koguvad tema kuningriigist kõik pahandused ja kõik need, kes teevad, mis on käsu vastu, ja heidavad nad tuleahju; seal on ulumine ja hammaste kiristamine. Siis paistavad õiged nagu päike oma Isa kuningriigis. Kel kõrvad on, see kuulgu!» Mt. 13—43.

Kurjuse umbrohi tingib vajaduse selle maailma lõpetamiseks. Kes seda külvab? Kindel on see, et Jumal mitte. Tema ei kiusa kedagi kurjaga. Temalt tuleb «kõik hea and ja kõik täiuslik annetus» valguse Isalt, kelle juures ei ole muutust ega vahetuse varju (Jk 1, 15.17).

«Jumal ega Tema inglid pole kunagi külvanud umbrohuks kasvavat seemetera. Umbrohu külvaja on alati saatan, Jumala ja inimeste vaenlane.

Hommikumaal maksid inimesed vaenlasele kätte mõnikord sellega, et nad tema vastseemendatud põllule külvasid salalikkude umbrohtu, mis kasvades väga sarnanes nisule. Kuna see koos nisuga üles kasvas, vähen-

das ta viljasaaki ja põhjustas põlluomanikule tülikat vaeva ja ka kahju. Nõnda külvab ka saatan vaenust Kristuse vastu oma kurja taevariigi külvi hulka ja nimetab siis selle Jumala Poja tööks. Kuna ta niisuguseid, kes kannavad küll Kristuse nime, aga salgavad Tema iseloomu, toob kogudusse, tahab ta sellega teotada Jumalat, esitada valesti lunastustööd ja tuua kahju hingedele.

Valus on Kristuse teenritel näha õigeid ja ebaõigeid liikmeid segi. Nad tahaksid koguduse puhastamiseks midagi ette võtta. Täheandamisõnas mainitud inimese sulastele sarnanevalt on nad nõus välja kitkuma umbrohtu. Aga Kristus ütleb: «Ei

mitte, et teie ühtlasi seega nisu välja ei kilku, kui teie umbrohtu kokku kogute. Laske mõlemad ühtlasi kasvada lõikuseks.»

Nagu umbrohi on juurtega kõvasti läbi põimitud kõrsvilja juurtest, nõnda võivad ka valevennad koguduses tihedalt seotud olla õigete jüngritega. Nende arvatavate jüngritega. Nende arvatavate usklike tõeline iseloom ei ilmu täielikult avalikkuse ees. Kui neid aga välja heidetakse kogudusest, siis võiks see viia komistama ka teisi, kes muidu ei oleks langedud.

Saatan on valelik. Kui ta patustas taevas, ei tundnud isegi truud inglid tema iseloomu täielikult, seepärast Jumal teda otsekohe ei hävitanud. Oleks Jumal seda teinud, siis oleks pühadel inglitel puudunud võimalus ära tunda Tema armastust ja õiglust. Kahtlus Jumala armu ja halastuse kohta oleks aga saanud kurjaks seemneks, mis oleks kasvatatud patu ja häbi kibedat vilja. Sellepärast jäeti kõige kurja algataja seniks puutumata, kuni tema iseloom täielikult välja areneks. Paljude ajajätkude jooksul nägi Jumal valuga kurjuse tööd edenevat. Ta tõi meelsamini määratu ohvri Kolgatal, kui et keegi kurjuse vale ettekujutuse läbi eksitatud peaks saama, sest umbrohtu ei võinud välja kitkuda ilma hädaohuta, et ka hea seeme oleks hävinenud. Kas ei peaks meie oma kaasnimeste vastu sama pikameelised olema, kui seda on taeva ja maa Issand saatana vastu?

Lunastaja ei taha kaotada ühtki hinge. Tema käitumine Juudasega on meile teada antud selleks, et näidata Tema suurt kannatlikkust rikutud inimloomuga ja Tema käsib meid avaldada samasugust hellust, kui oli Temal.

Kristuse hoiatusele vaatamata on inimesed siiski püüdnud umbrohtu nisu hulgest välja kitkuda. Oletatavate üleastujate karistamiseks tarvitas kirik ka tugevat riigivõimu. Mehed, kes kinnitasid, et nad seisavad ja tegutsevad Kristuse juhatusel all, vangistasid, piinasid ja tapsid neid, kes kõrvald kaldusid kindlaks määratud õpetustest.

Niisugused teod on sisendatud saatanast, aga mitte Kristuse Vai-

(Järg 2. lk.)

KA SINULE ON SEATUD LÕIKUS...

(Algus 1. lk.)

John V. Stevens on Vaikse Ookeani Uniooni juures asuva ühiskonnasajade ja usuvabaduse osakonna juhataja. Alljärgnev on refereering tema artiklist «The wall came tumbling down» («Müür langes müri!») ajakirjast «Pacific Union Recorder» 18. det. 1989.

Uhel hämmastaval hetkel avas Ida-Saksa valitsus piiripunktid, kaotas liikumispiirangud ning 28 aastat seisnud Berliini müüri hakati sõdurite vaikival heakskiidul laiali tasima. Päevakorral on Saksamaa ühendamine.

Seisame 1992. aasta lävel, mil Euroopa Majandusühendus peab astuma uude kvaliteeti. Paavsti ringkirjad ja 1952. aasta Rooma leping andsid eluõiguse Euroopa Majandusühendusele. Need 12 riiki moodustavad maailma suurima ühtse tarbijaturu, isegi suurema kui Ameerika Ühendriigid ja Jaapan kokku. Kui siia lisada perspektiivis veel Ida-Euroopa, võib see saada maailmas peamiseks majanduslikuks jõuks. Viimasel Pariisi kohtumisel lootsid need 12 riiki saada rohkemat sõnaõigust ka poliitikas.

Kui tõkkes Ida ja Lääne vahel on ületatud ning kommunism põhjalikult muutunud, võib ühendatud Euroopat kujutada ette maailma suurima majandusliku, poliitilise ja religioosse jõuna.

Ida-Saksa rahvaliikumise «Uus Foorum» liider Martin Caber ütles: «Võim ootab maas, et keegi ta üles korjaks. See on ohtlik.»

Müür mitte ainult ei hoidnud inimesi sees, vaid ka väljas. Ta ei aidanud ainult säilitada olemasolevat poliitilist võimu, vaid ka hoidis naabrite religioosset-poliitilist võimu taastamast kristlikku konföderatsiooni.

Veel hiljuti olid kommunism ja Lääne demokraatia võistle-

must.» COL 71-74

Me usume headuse ja õigluse võidusse. Kuid niikaua kui elame, on võimalus isegi neil, kes sellesse usuvad, sattuda nende hulka, kes ütlevad: «Lõikus on lõppenud, suvi on möödunud, aga meid ei ole päästetud!» Jer 8,20.

Teised aga tunnevad sellest lõikusest suurt rõõmu.» Ja Jehoova lunastatud pöörduvad tagasi ning tulevad Siionisse hõisates! Nende pea kohal on igavene rõõm: rõõmustus ja rõõm valdavad neid, aga kurbus ja ohkamine põgenevad ära!» Jes 35,10.

Eriti julgustavad on Jeesuse sõnad oma lunastatutele.

«Ja mina annan neile igavese elu ja nemad ei saa iialgi hukka, ja üks-

ki ei kisu neid minu käest.» Jh. 10, 28.

Otsekui soovides kinnitada arga ja kõhklevat inimest, kordab Ta järgmises lauses veel: «Minu Isa, kes nad mulle on andnud, on suurem kui kõik ja ükski ei saa neid minu Isa käest ära kiskuda.»

Mitte keegi ei ole suuteline lahutama armastavast Jumalast siis, kui sa vastad samaga. «Sest ma olen veendunud selles, et ei surm ega elu, ei inglid, ei vürstid, ei käesolev ega tulev, ei vägevad, ei kõrgus ega sügavus ega mingi muu loodu või meid lahutada Jumala armastusest, mis on Kristuses Jeesuses, meie Isandas!»

Rm 8,38.39

Kaunis on see lõikusaeg.

mi langusele.

Need, kes jälgivad neid sündmusi valgustatud silmadega, mõistavad, mis on juhtumas. Kogu maailm on tõusnud ja liigub silmi kirjuks tegeva kiirusega Igaviku poole. Kas pole ka meil aeg ärgata? Kas pole aeg kuulutada kolmeinglikuulutus? Veel tähtsam. Kas kõigil, kes omavad kaastundlikku, hoolitsevat, pühendunud suhtlemisaldist, Kristuse-sarnast iseloomu, ei oleks aeg end pühendada uue hooga Jumala Sõna kuulutamisele?!

H. KULP

Saksamaa

John V. Stevens kirjutab ühiskonnas, kus usu ja südametunnistuse vabaduse küsimused asetasiid Euroopast tulnud väljarändajad-põgenikud esikohale. Selleks oli ka põhjust. Ameerika koloniseerimine eurooplaste poolt langeb just sellesse aega, kui keskaegne kirik kõige julmema viisil püüdis uputada verre usupuhaustuse ja reformatsiooni mõtet. (Pärtliöö 24. aug. 1572 Pariisis. Aastasadu toimiv inkvisitsioon 12.—19. saj. Inkvisitsiooni kui kohtuasutuse tegevus lõpetati Portugalis 1820, Hispaanias 1834, Kirikuriigis 1859. ENE)

Seepärast peavad paljud piibliuurijad Ameerika Ühendriike täie õigusega selleks «maaks», mis aitas «naist» (Ilm 12,16). Piibli sümboolika esitab moraalselt puhast naist kristliku kogudusena (Ilm 12, 1.2). Vastavalt amoraalne naine esitab nimekristlust (Ilm 17, 1.2). Tuhanded tagakiusatud põgenesid Euroopast, kus usuküsimus oli tehtud poliitiliseks ja tõstetud riiklikule tasandile.

1791. aastal vähendasid kolonistid oma kindlameelsust jääda usu ja südametunnistuse vabaduse põhimõtete juurde kümne inimõigusi käsitleva «Bill of Rights» kaudu. Tänaeni mõjutab see Ameerika moraalset palet.

E. G. White'i raamatus «Suur võitlus» peatükk «Südametunnistuse vabadus on ohus» esitab paljude ameeriklaste seisukoha: «Ühendriikide konstitutsioon kindlustab südametunnistuse vabaduse. Miski pole kal-

vad jõud. Omapärasel moel hoidsid nendevahelised pinged tasakaalu. Suured muutused kommunismis jätavad Lääne demokraatia ja kristlikud jõud ilma tegeliku opositsioonita.

5. mail 1987 külaskäigul Lääne-Saksamaale kutsus paavst Johannes Paulus II üles ühendama eri kirikud ja looma «uut ühendatud Euroopat Atlandist Uraalideni.» Vaba ja ühendatud Euroopa oli mõeldud kristliku liiduna, mis tooks nii Ida- kui ka Lääne-Euroopas võimule religioossed jõud. Tundub, et paavsti unistus hakkab täituma. Liikumine tagasi Rooma on maailma mastaabis nii selge, et seda ei saa üldse küsimärgi alla panna.

Moodustumas on religioosne-poliitiline konföderatsioon, mida ei suutnud rajada ei keiser Wilhelm ega Adolf Hitler. Ühendavaks jõuks on muistne Rooma Katoliku usk. On ainult aja küsimus, millal see jõuab kommunistlike juhtide ja nende rahvasteni. Kõik teed viivad ju Rooma.

1917. aastal, enne bolševistlikku revolutsiooni, oli lühike, mõnekuuline vabaduse periood. Võib juhtuda, et samasugust arengut näeme me mitte väga kauges tulevikus Euroopa usumaailmas.

Martin Gaberi mõte ei ole langenud kurtidele kõrvadele. Piibel on ette kuulutanud ning praegune sündmuste käik tõendab, et keegi on valmis maas olevat võimu üles korjama, see, kes Poola Solidaruse liikumise arendamise ja kujundamisega andis tõuke kommunis-

Veel pisut aega oma armust kingid Maale,
et tulla võiks veel Sinu juurde mõni laps.
Sa vaatad nukralt suitsuvines tantsumaale...
sest aastast Sinu leiab vaevalt üks või kaks.

Kord Sinu käsi kauni inimpaari voolis,
et puhast rõõmu tunda võiks ta iga päev.
Kuid kõigest kaunist siiski liiga vähe hoolis —
Su loodud inimene määris üsna varsti käed.

On minu jaoks kui muinasjutt need kauged ajad,
mil' polnud patt veel ära-moonutanud maad.
Kuid täna kurjust peremehetseb me majas
ja järjest rohkem sõnaõigust juurde saab.

Siin maine valu, stress, bensiiniving ja kära
on kõik vaid ajutine nähtus rännuteel.
Vist peaksin veelgi rohkem igatsema ära
ja mõtteid hoidma ainult sellel, mis on ees.

Mu ees on kitsas tee — kuid siiski tuleb minna
ja jätta Sinu hoolde, Looja, mured kõik.
Ma juba kujutluses näen üht kaunist linna.
Ma varsti-varsti seda ilmsi näha võin.

Su juures, Jumal, tahaks olla juba praegu,
sest Sina häirimatu rahu anda võid.
Vaid Sinu juurest leian eluveega kaevu,
mis mulle igavese elu anda võib.

I. VARI

lim või tähtsam.»

Samas ka tntud ameerika kirjaniku Josiah Strongi mõtted: «Palju on neid, kes kalduvad Ühendriikides pidama kartust rooma-katoliitsismi pärast kitsarinnalisuseks või lapsikuks. Sellised ei näe midagi katoliitsismi iseloomus ja seisukohtades, mis oleks vaenulik meie vabadele tavadele, ega leia midagi pahaendelist tema kasvatamises. Võrreldes siis esiteks mõningaid meie valitsuse peamistest põhimõtetest katoliku kiriku omadega.

Paavst Pius IX ütles oma ringkirjas 15. augustist 1854: «Mõtted ja ekslikud õpetused südametunnistuse vabaduse kaitseks on katkutaoline eksitus — kõige suurem nuhtlus, mida tuleb riigis kõige rohkem kartada». Seesama paavst pani oma ringkirjas 8. detsembrist 1864 kiriku vande alla

nub Volga-sakslaste perekond, kes 1980. aastal asus Lääne-Saksamaale sugulaste juurde elama. Juhtus nii, et armsad sugulased, kes neid kutsusid, sundisid seal 14—15 aastast neid nälja ja peksu abil missast osa võtma. Võib mõelda, et need katoliiklastest sugulased soovisid oma armastuses vaid head ja püüdsid ateistlikust keskkonnast tulnud lapsukest päästa. Sealjuures ei soovinud nad arvestada tütarlapse protestantliku piiblikäsitluse ja usuga. Sama tendents ilmneb ikka seal, kus mingi kirik või usk, olgu kristlik või mitte-kristlik, pretendeerib valitsevale positsioonile.

On tõsi, et igas liikumises ilmne-aeg-ajalt erakordselt agaratest, fanaatilistest isikutest koosnevate gruppide olemasolu tõttu taolised nähtu-

on üks ja sama nõu, ja nad annavad metsalise kätte oma väe ja võimu.»
Ilm 17, 12.13

Poliitilisi ümberkorraldusi tehakse põhiliselt majandusest ja kaubandusest lähtudes. Seda enam pakub huvi järgnev tekst:

«Ja ilmamaa kaupmehed nutavad ja leinavad tema pärast, sest keegi ei osta enam nende kaupa: ei kaubaks toodud kulda, ei hõbedat, ei kalliskive, ei pärleid, ei kallist lõuendit, ei purpurit, ei siidi, ei helkjaspunast riidet, ei mingisugust healõhnalist puud, ei mingisugust elevandiluust riista ega mingisugust kallimast puust riista, ei vases, ei rauast ega marmorkivist riista, ei kaneeli, ei juuksevärvet, ei suitsutusrohke, ei salvi, ei viirukit, ei viina, ei õli, ei peenikest jahu, ei nisu, ei veiseid, ei lambaid, ei hobuseid, ei tõldu, ei orje ega inimhing! Ja puuvili, mida su hing ihaldas, on su käest ära läinud, ja seda sa enam ei leia! Nende asjade kaupmehed, kes selle linna kaudu rikkaks said, seisavad kaugel hirmu pärast tema piina ees, nuttes ja leinates, ja ütlevad: «Häda, häda, sa suur linn, kes olid riidetatud kallid lõuendid ja purpuri ja helkjaspunase riidega ning olid ilustatud kulla ja kalliskivide ja pärlitega, sest ühe silmapilguga on nii suur rikkus hävitatud!» Ja kõik tüürimehed ja kõik rannasõidu-laevnikud ja meremehed ja kõik, kes merel sõidavad, seisid tema põlemise suitsu, ning ütlesid: «Kes on selle suure linna sarnane?» Ja nad puistasid põrmu peale ja kandsid nüttes ja leinates ning ütlesid: «Häda, häda, sa suur linn, kelle varaga on rikkaks saanud kõik, kellel on laevu merel — ühe silmapilguga on ta hävitatud!» Ilm 18, 11-19

Põhjus: «Sest sinu kaupmehed olid maa suured isandad, sinu nõidusega on kõik rahvad viidud eksitusse! Temast on leitud prohvetite ja pühade verd, kes on tapetud maa peal!» Ilm 18, 23.24

Soovitame terviklikuma ülevaate saamiseks lugeda Piiblist need peatükid ilma kärbeteta.

«Ja ma kuulsin teist häält taevast ütlevat: «Minge välja temast, minu rahvas, et te ei saaks tema pattude osaliseks ja et teid ei tabaks tema nuhtlused! Sest tema patud on ulatunud taevani ja Jumal on tuletanud meelde tema ülekohtused teod.» Ilm 18, 4.5

ühineb, mis saab ebase

«need, kes nõuavad südametunnistuse ja jumalateenistuse vabadust», samuti «kõik need, kes väidavad, et kirik ei tohi kasutada sundust».

Rooma-katoliku kiriku rahuarmsatav toon Ühendriikides ei tähenda tema südame muutust. Ta on leplik seal, kus ta on abitu. Piiskop O. Connor ütleb: «Usuline vabadus kestab lihtsalt seni, kuni vastupidist võib jõustada ohutult katoliiklikule maailmale».

Josiah Strong «Our Country» pt. 5, § 2-4

Tänapäeval on meie ühiskonnas tekkinud kaks raskendavat asjaolu olukorra mõistmiseks:

1. Viiskümmend aastat vaakumit religioosetes küsimustes.

2. Vaenuliku hoiaku tekkimine ateistliku võimu suhtes.

Piibli ja tema õpetuste mitteteadmised, sümbolite mittemõistmine on kindlasti halb, kuid ei tohi alahinnata ka teist aspekti. Vihane inimene ei hinda kunagi asju objektiivselt. Ta isegi ei soovi asjadele erapooletult läheneda. Erapooletus tundub talle reetmisena, ebaõiglusena.

Need kaks asjaolu koos, aastakümnete jooksul tekkinud ebakompetentsus kristlike õpetuste suhtes (mida naljalt ei soovita tunnustada) ja vaenu tunne (mida samuti ei soovita tunnustada) teevad võimalikuks pretsedendi, kus ollakse nõus kasvõi riigikiriku või -usuga. Kas sellel on mingisugust tähtsust meie elus? Mee-

sed. Oigustamata riigikiriku ja ka riikliku ateismi kuritegusid, tuleb meil mõista, et selles halvas maailmas on Jumal see, kes laseb ühel kurjuse jõul pidurdada teist, et anda võimalus Jumala lastel elada ja töötada.

Omaval ajal tõi Jumal kurjuse piiramiseks oma rahva seas nende kallale Baabeli. Kui see kuritarvitas talle antud võimu, siis sai ta omakorda nuheldud.

«Sina olid mulle vasaraks, relvaks, sinuga ma purustasin rahvaid ja sinuga ma hävitasin kuningriike! Aga nüüd ma tasun Paabelile ja kõigile Kaldea elanikele teie nähes kõik nende kurja, mis nad tegid Siionile, ütles Jehoova!» Jer 51, 20, 24.

Kui omaval ajal Prantsuse revolutsioonist juhtuvad sündmused 1798. aastal tegid lõpu keskaegse kiriku ainuvõimule ja «sügavusest (põranda alt) tõusev metsaline lõi surmahaava Tallesarnasele metsalisele» (Ilm 13,3.11.12; pt. 11, 7), siis tänapäeval olemis jõudnud sündmustiku teise faasini.

Kuna osa lugejaid ei ole informeeritud Piibli hoiakust jagatud Euroopa ühinemiskatsetele, siis lisame need.

«Suund: «Ja need kümme sarve, mis sa nägid, on kümme kuningat, kes ei ole veel saanud valitsust, aga nad saavad võimu kui kuningad üheks tunniks ühes metsalisega. Neil

Kati, 17-aastane, ootab vastust küsimusele, KAS USKLIKUD TOHIVAD TANTSIDA?

Kati, Sa kirjutad, et oled selle probleemi kohta nii üht kui teist kuulnud, seisukohti on palju. Mina aga otsustasin oma isikliku arvamuse ära unustada ja Piibli poole pöörduda — on seal üldse midagi tantsimise kohta?

Ongi! Loeme nüüd koos nelja kirjutist tantsust Piiblis:

1. «Kui siis vaarao hobused ja ratsanikud läksid merre ja Jehoova tõi tagasi nende peage mere vee, Iisraeli lapsed aga käisid kuiva mööda keset merd, siis naisprohvet Mirjam, Aaroni õde, võttis trummi kätte, ja kõik naised käisid tema järel trummidega ja ringtantsu tantsides. Ja Mirjam laulis neile: «Laulge Jehoovale, sest tema on Ülikõrge, hobused ja ratsanikud ta heitis merre!» 2 Ms 15, 19-21

2. «Siis Jefta läks ammonlaste vastu, et nendega sõdida, ja Jehoova andis need tema kätte. Kui Jefta tuli koju Mispasse, vaata, siis tuli ta tütar välja temale vastu trummidega ja ringtantsu tantsides!»

Kht. 11, 32.34

3. «Kui kuningas Taavetile jutustati ja öeldi: «Jehoova on õnnistanud Oobed-Edomi koda ja kõike, mis tal on, Jumala laeka pärast!» siis läks Taavet ja tõi rõõmsa meelega Jumala laeka Oobed-Edomi kojast üles Taaveti linna. Kui Jehoova laeka kandjad olid astunud kuus sammu, siis ohverdas ta härja ja nuumveise. Ja Taavet tantsis kõigest väest Jehoova ees; Taavet oli riietatud ainult linasesse õlarüüsse. Ja Taavet ja kogu Iisraeli sugu töid Jehoova laeka üles hõisates ja sarve puhudes. Aga kui Jehoova laegas jõudis Taaveti linna, vahtes kuningas Taavetit hüppavat ja kartas Miikaelt, Sauli tütar, aknast ja nägavat Jehoova ees, põlgas ta teda oma südames... Ja kui Taavet jõudis koju oma peret õnnistama, siis tuli Miikael, Sauli tütar, Taavetile vastu ja ütles: «Kuidas küll Iisraeli kuningas on täna ennast austanud, paljastades ennast täna oma sulaste ümmardajate silme ees nagu alp, kes sel kombel ennast täiesti paljastab!» Aga Taavet ütles Miikaelile: «Jehoova ees, kes mind on valinud sinu isa ja kogu ta soo asemel, käskides mind olla võrstsiks Jehoova rahvale Iisraelile, jah, Jehoova ees ma olen tantsinud! Ma tahan ennast alandada sellest veelgi rohkem ja olla iseenese silmis alandlik! Aga ümmardajate juures, kellest sa rääkisid, ma olen auväärne!» Ja Miikaelil, Sauli tütrele, ei olnud last kuni surmapäevani.» 2 Sm 6, 12-16.20-23.

4. «Ja Ahab läkitas käsu kõigile Iisraeli lastele ning kogus prohvetid Karmeli mäele. Nüüd astus Eelija kogu rahva ette ja ütles: «Kui kaua te lonkate kahe karguga? Kui Jehoova on Jumal, siis käige tema järel, aga kui Baal on see, siis käige tema järel!» Aga rahvas ei vastanud temale sõnagi. Siis Eelija ütles rahvale: «Mina olen ainus järele-

Tere, teismelised!

jäänud Jehoova prohvet, aga Baali prohveteid on nelisada viiskümmend meest. Antagu meile kaks härjavärssi: valigu nemad enestele üks värss, raiugu tükki-deks ja pangu puude peale, aga nad ärgu süüdaku tuld; mina valmistan teise värsi ja panen puude peale, ja minagi ei süüta tuld. Siis hüüdke teie oma jumala nime ja mina hüüan Jehoova nime. See jumal, kes siis vastab tulega, on Jumal!» Ja kogu rahvas kostis ning ütles: «See kõne on heal!» Ja Eelija ütles Baali prohvetitele: «Valige enestele üks härjavärss ja valmistage see esimesena, sest teid on rohkem. Hüüdke siis oma jumala nime, aga ärge süüdate tuld!» Ja nad võtsid värsi, kelle ta neile andis, ning valmistasid selle. Siis hüüsid nad Baali nime hommikust lõunani, öeldes: «Baal, vasta meile!» Aga ei häält ega vastust! Ja nad karglesid ümber altari, mis oli tehtud. Aga lõunajal Eelija pilkas neid ning ütles: «Hüüdke valjema häälega, sest ta on ju jumal! Vahest on ta mõtteis, on läinud kõrvale või viibib teekonnal? Vahest ta magab? Aga küllap ta ärkab! Siis nad hüüdsid valjema häälega ja täkkisid endid möökadega ja piikidega oma viisi järgi, kuni neil veri hakkas voolama. Ja kui lõunaaeg oli möödunud, siis nad märatseid kuni roahvri toomise ajani; aga ei häält, ei vastust, ei tähelepanu!» 1 Kn 18, 20-29.

Esimesel kolmel juhul oli tegemist tantsimisega Jumala auks. Mirjam tantsis ja laulis ringis teiste naistega tänu-täheks pääsemise eest, Jefta tütar tervitas nii oma isa, sõjaväepealikut, kellele Jumal oli kinkinud võidu, Taavet oli aga tänuulik seaduselaeka tagasisaamise eest. Neljas tantsimine kirjeldab tule loitsimise ekstaatilist tantsu koos kõige sellest tulenevaga.

Esimest kolme juhust võime hinnata Jumalale meelepärastena. Eriti nähtub see Taaveti tantsu puhul — Miikael Taavetit tantsu pärast hukka mõistis, jäi ta karistuseks sigimatuks. Tol ajal oli see naisele suur õnnetus.

Arvan, et vastus sellele küsimusele oleks vastu ka Sinu probleemile. Tegelikult pead vastuse endale ise igas olukorras leidma, aga mina kirjutan seda, kuidas mina asjast aru saan.

Leian, tantsuõhtud, nagu neid meil peetakse, küll Jumala austuseks ei ole. Pigem on nende eesmärgiks erootika. Ja mida aeg edasi, seda enam püütakse tantsu ja tantsu saatva muusika ning laulu abil saavutada erootilist ekstaasi. Võib ju küsida, kas siis erootika on halb.

Jeesus ütles: «Kui keegi naise peale vaatab teda himustades, on ta temaga juba abielu rikkunud.» (Mt 5, 28) Kuid seitsmes käsk ütles: «Ära riku abielul!» (2 Ms 20, 14) Tähenärijatele tuleks liisada, et Jeesus ei mõelnud siin oma, vaid võõrast naist.

Ma kardan, et ma ei suuda siin kõiki elujuhtumeid ja tantsuliike läbi arutada, aga ma usun kindlalt, et sellele, kes seda tõeliselt soovib, annab Jumal kindlasti ka õige tunnetuse, kas need tantsud viivad teda Jumalale lähemale või Jumalast eemale, kas nad puhastavad ja õilistavad tunde- ja mõttemaailma või kisuvad seda hoopis maha.

Milline võiks olla konkreetselt see tants, mis Jumalale lähemale viib ja teda austab? Jään sellele küsimusele vastamisega päris kimpu, sest aastakümnete, ehk isegi aastasadade jooksul on harjutud tantsu pidama millekski, mis jumalateenistuse juurde ei kuulu. On usklike, kes isegi avalat ja väljendusrikkast ilmet laulmisel peavad Jumala teenimisel sobimatuks. Arvan, et üks põhjus, miks usule viltu vaadati ja praegugi vaadatakse, on näiline vagadus (või vagatsemine). Muidugi pole see ainus põhjus.

Meie traditsioonis pole selliseid ringmänge-tantsu Jumala auks, nagu Mirjam neid seadis, ja ma arvan, et kunstlikult pole neid ka vaja luua. Oleme oma temperamendiltki lõunamaalastest vaoshoitumad. Aga kui keegi tänutundes nii Jumalat kiidab, et ta sellele kaasa elades ka pisut liigub (tantsib), ei tohiks see küll kedagi häirida. Tuletagem meelde Taaveti tantsimist. Ta tantsis «Jehoova ees», s.t. ta ei tahtnud selle tantsuga teiste inimeste ees ennast teha ei paremaks ega halvemaks, ta ei tahtnud ennast näidata. Ta lihtsalt tundis ülevoolavat suurt rõõmu Jumala õnnistusest ja ta tantsis. Miikael mõtles aga sellele, mida teised arvavad ja mõistis Taaveti hukka, kuid just see polnudki Jumala ees õige. Siinjuures on kohane meenutada, et Taavet ei läinud ekstaasi ega kaotanud enda üle kontrolli nagu Baali preestrid.

Jumalateenistuse korrast rääkides võtab Paulus selle lõpuks väga lühidalt kokku: «Kõik sündigu viisakalt ja korra järele.» (1 Kr 14, 40)

Siiani olen kirjutanud justkui erinevatel poolustel olevast tantsust — ühel pool tants Jumala auks ja teisel pool tants, mille innustajaks on Saatan. Ehk on olemas ka kolmas võimalus, niisugune, et tants käib inimesega kaasas nagu söömine ja joomine või magamine, et tants on lihtsalt liikumine, liikumisrõõm? Lapsed ju omelt jooksevad ja hüppavad alalõpmata! Kui oleme hulk aega paigal istunud, siis meid lausa nagu kutsutakse liigutama. Muusika järele võimlemine on hea vahend liikumsuurest ülesammiseks, ainult, et meie ei kutsu seda vist tantsuks, kui seal juures pole enda näitamise ega eeroitika elemente. Me lihtsalt võimleme!

Oi, kui keeruline võib üks lihtne asi olla, kas pole?

HELE